

mændene, Landarbejderne. Der vilde det bedste være, om de dygtigste af de brede Lag bleve i privat Virksomhed, og jeg tror, det vilde være yderst uheldigt, om alle de dygtigste vilde strømme sammen i Statstjenesten. Naar man sammenligner, hvorledes Stillingen er f. Eks. paa den ene Side for en Husmand, som driver sin egen Jordlod, eller for en Fisker, og paa den anden Side for en af de mange Bestillingsmænd, der træde ind i Statens Tjeneste uden Fordannelse og uden at behøve at medbringe nogen Kapital, f. Eks. som Portør i Jernbanetjenesten eller som Landpostbud, saa have de Arbejdere, der saaledes knyttes til Statens Tjeneste, det Fortrin, at de ikke ere under et saa stærkt Pres med Hensyn til anstrengende Arbejde som den Husmand, der skal dyrke sin Jord. De have fremdeles det Fortrin, at deres Fremtid er mere sikret gennem Pensionering, og endelig have de for det tredie det Fortrin, at Jævnmaalet af deres regelmæssige Indtægt er større. Det kan derfor ikke undgaas, at de i Grunden blive alt for gunstigt stillede i Forhold til det i og for sig ønskelige Resultat, nemlig at den største Dygtighed bør finde sin Anvendelse i privat Virksomhed. Helt anderledes er det, naar man gaar til de øverste Lag og sammenstiller Spidserne indenfor Statsvirksomheden med dem, der indtage lignende store Stillinger i privat Virksomhed, her er det og kan ifølge de demokratiske Forhold ikke være andet, end at Statstjenernes Stilling er forholdsvis meget beskednen. Men i de brede Lag er det altsaa anderledes, og jeg vil fremhæve, at det er vigtigt, at vi ere opmærksomme paa, at det er saa, og at det i og for sig ingenlunde er ønskeligt, at Dygtigheden i alt for stort Omfang drages ind i Statens Tjeneste. Man har beregnet, at den gennemsnitlige Indtægt for en voksen Forsøger her i Landet, en Forsøger over 18 Aar, er 930 Kr., og at af samtlige voksne Forsørgere have over $\frac{2}{3}$ under 800 Kr.s Indtægt om Aaret og omtrent $\frac{3}{4}$ under 1,000 Kr. Det kan være, at disse Tal ikke ere nøjagtige, at de ere noget for smaa; det maa man altid regne paa ved de Resultater, man faar paa Grundlag af en Indkomstskat. Men jeg vil appellere til dem, der kende Forholdene paa Landet, og opfordre dem til at se sig om i deres egne Erfarings Kreds, og de ville vist give mig Ret i, at det er saare vanskeligt, om ikke umuligt, for en Husmand eller Fisker at opnaa ved stor Energi en saadan Stilling, som mange af de Tjeneste-

mænd have, eller som i det hele taget de Tjenestemænd have, der komme ind i Statens Stillinger uden Forkundskaber og uden Kapital. Og saa maa man dog for at blive Husmand paa en meget lille Jordlod nøjsommeligt skrabe en lille Kapital sammen.

Men disse Lovforslag omfatte jo ikke de uheldigst stillede af Statens Tjenere. De fleste af dem, der arbejde i Statens Tjeneste uden at have fast Ansættelse, ere ikke medtagne. Det er nu blevet udtalt fra mange Sider og bekræftet fra Ministerbordet, at de maa naturligvis ogsaa have deres Lønforhøjelse. Og jeg vil sige, at den Tale om, at Staten bør være en god Arbejdsgiver, bør jo fra et demokratisk Standpunkt understreges allerstærkest med Hensyn til de ringest stillede, med Hensyn til dem, der have under Jævnmaalet af, hvad man kan opnaa her i Samfundet, og som der virkelig kan være Tale om, at de bevæge sig paa Grænsen af Sulteføde. Der er imidlertid en Klasse, som jeg ønsker at henlede Opmærksomheden paa, og det er Pensionisterne. Medens der ved disse Lovforslag foreslaas højere Lønninger til den store Række af statsansatte Funktionærer, sidder der rundt omkring i Landet Pensionister, hvis Pension er beregnet i Forhold til de tidligere lavere Lønninger. Og naar det er fremhævet fra Ministerbordet, at ikke blot er Levefoden her i Landet stegen, men Prisen paa Livsfornødenheder er stegen og derfor Pengenes Værdi dalet, vil det i Virkeligheden sige, at den Pension, som i sin Tid er tildelt disse Mennesker, udbetales dem nu formelt med det samme Pengebeløb, men realiter med et betydeligt ringere Beløb. Jeg vil opfordre det ærede Udvalg, der skal behandle disse Lønningslove, til ogsaa at tage disse Pensionister med ind under sine Betragtninger. Jeg skal ikke i og for sig fremsætte noget Ønske om, at der skal knibes eller skæres af paa de her foreslaaede Lønninger, men hvis der skulde vise sig Vanskeligheder fra Regeringens Side for at faa Pensionisterne med, vil jeg dog sige: ubetinget hellere skære noget af for de yngstes Lønninger, paa Begyndelseslønningerne i disse Lovforslag, end lade Pensionisterne blive ved at suge paa Labben. Jeg havde for kort Tid siden personlig Henvendelse fra en Sergents Enke. Hun vilde spørge, om hun ikke ogsaa skulde have Del i denne store Lønforbedring. Jeg spurgte hende da, hvad hun havde, og jeg kan ikke nægte, at jeg blev i høj Grad forbavset, da hun sagde, at